

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind organizarea și exercitarea profesiei de psihoterapeut în România

Analizând **propunerea legislativă privind organizarea și exercitarea profesiei de psihoterapeut în România**, (b206 din 14.05.2019), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/3134/29.05.2019 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D465/30.05.2019,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect instituirea unui cadru normativ pentru exercitarea profesiei de psihoterapeut, ca profesie distinctă, urmărindu-se diferențierea acesteia de profesia înrudită, aceea de psiholog, în special, în ceea ce privește organismul profesional de acreditare/autorizare și control, dar și sub aspectul condițiilor de studii necesare pentru practicarea acesteia.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, potrivit art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din redactarea Expunerii de motive nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, așa cum prevede art.6 alin.(1) teza a II-a din Legea nr.24/2000.

Semnalăm că aceasta nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, **neprezentând în mod sistematizat și clar insuficiențele reglementărilor în vigoare.** În plus, nu există informații referitoare la impactul socioeconomic și impactul asupra sistemului juridic, adică la: **implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; măsurile de implementare pe care le presupune aplicarea noului act normativ; compatibilitatea cu reglementările Uniunii Europene în materie și determinarea exactă a acestora;** deciziile Curții de Justiție a Uniunii Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective.

În ceea ce privește concordanța cu dreptul Uniunii Europene, în Expunerea de motive (la pagina 4) se face referire numai la o propunere de directivă, la care „Comisia Europeană conlucrează cu Asociația Europeană de Psihoterapie” și la o recomandare propusă la nivel european de către Asociația Europeană de Psihoterapie, ambele neavând forță juridică obligatorie și nefăcând parte din dreptul pozitiv al Uniunii Europene.

Totodată, în instrumentul de prezentare și motivare (la pagina 3), se menționează că o serie de state membre ale Uniunii Europene au adoptat norme pentru reglementarea distinctă a profesiei de psihoterapeut, acestea fiind însă foarte puține, 7 din 28.

De asemenea, la aceeași pagină se afirmă că „în România **există** un cadru legislativ coerent care să reglementeze profesia de psihoterapeut”, ceea ce este adevărat, deoarece cadrul legislativ actual¹, cu toate că este perfectibil, este adecvat și coerent.

În plus, necesitatea adoptării prezentului proiect se argumentează (la pagina 3) prin „amploarea acestei profesii în România”, ceea ce este exagerat, termenul „amploarea” având mai multe conotații, însă niciuna nu își găsește aplicabilitate prin raportare la profesia vizată.

La pagina 5, ultimul paragraf, semnalăm că, pe de o parte, se folosește o exprimare improprie unui instrument de prezentare și motivare - „Așadar, în 2019 considerăm că este momentul potrivit să ne aliniem european prin promovarea legii psihoterapiei în România” -, iar, pe de altă

¹ Legea nr.213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România și Hotărârea Guvernului nr.788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

parte, că afirmația este contrară realității juridice a Uniunii Europene, deoarece prin transpunerea Directivei 2005/36/CE și adoptarea unei legislații interne compatibile cu aceasta și, evident, cu principiul liberei circulații a persoanelor, sub aspectele sale care presupun exercitarea unei profesii, statul român **respectă și aplică** dreptul Uniunii Europene, nu se „aliniază” la acesta.

3. Un aspect important vizat prin prezenta propunere îl reprezintă acela al forului de organizare a activității de psihoterapie și de autorizare a psihoterapeuților, al organului colegial sau al organizației profesionale care, potrivit prezentei propuneri, este Federația Română de Psihoterapie.

Precizăm că, actualmente Federația Română de Psihoterapie - persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial -, este alcătuită, potrivit datelor care figurează în Registrul național al federațiilor, din trei asociații (Asociația Română de Psihoterapie Psihanalitică, Asociația Română de Psihodramă Clasică și Societatea de Analiza Existențială și Logoterapie), nefiind reprezentativă pentru numeroasele asociații înscrise în Registrul național al asociațiilor, care au ca obiect de activitate psihoterapia.

Referitor la **regimul juridic aplicabil organismului profesional** al psihoterapeuților, conturat prin propunerea legislativă analizată, semnalăm că acesta se caracterizează prin ambiguitate și contradictorialitate cu prevederile Codului civil și ale Ordonanței Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005, cu modificările și completările ulterioare.

3.1. În primul rând, precizăm că **un organism profesional nu poate fi denumit federație**, deoarece accepțiunea federației este clar stabilită în actele normative referitoare la constituirea persoanelor juridice de drept privat fără scop patrimonial – a se vedea art.35 din Ordonanța Guvernului nr.26/2000 și art.42 din Legea dialogului social nr.62/2011 în privința formelor de asociere a organizațiilor sindicale.

3.2. În al doilea rând, Federația Română de Psihoterapie care, potrivit art.20 alin.(1) al prezentei propuneri va fi organizația profesională a psihoterapeuților care practică psihoterapia pe teritoriul României, potrivit alin.(6), „este continuatoarea Federației Române de Psihoterapie”, înscrisă în Registrul național al federațiilor.

O persoană juridică nu poate fi succesoarea alteia decât dacă a fost supusă reorganizării, care conform art.233 Cod civil, „se realizează prin fuziune, prin divizare sau prin transformare”.

După cum reiese din proiect, Federația Română de Psihoterapie nu este supusă nici fuziunii, nici divizării, așa încât nu se poate reorganiza decât prin transformare, ceea ce presupune dizolvarea respectivului subiect de drept și înființarea unui nou subiect de drept.

În acest context, menționăm că între cazurile de dizolvare a federației, prevăzute de art.72 coroborat cu art.54-57 din Ordonanța Guvernului nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu se regăsește și aceea care vizează transformarea unei federații.

În această materie sunt aplicabile prevederile art.241-243 din Codul civil, **transformarea persoanei juridice** intervenind *atunci când o persoană juridică își încetează existența, concomitent cu înființarea, în locul ei, a unei alte persoane juridice* (art.241 alin.(1) Cod civil).

Din redactarea art.20 din proiect reiese că Federația Română de Psihoterapie (organizația profesională nou înființată) va fi succesoarea actualei Federații Române de Psihoterapie, preluându-i drepturile, obligațiile și patrimoniul, dar nu prin voința exprimată de persoana juridică supusă transformării, ci prin voința legiuitorului, care dispune astfel asupra proprietății private a unui subiect de drept privat. Această operațiune echivalează cu încălcarea dreptului de proprietate privată sub prerogativa dispoziției, contravenind, prin urmare, art.44 alin.(1) și (2) din Constituție și art.1 din Primul Protocol Adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În plus, prin aplicarea art.241 alin.(1) din Codul civil o persoană juridică (Federația Română de Psihoterapie) își va înceta existența și se va înființa alta în locul ei, cu aceeași denumire, ceea ce ridică anumite semne de întrebare.

3.3. Ceea ce se urmărește, de fapt, este ca actuala Federație Română de Psihoterapie (reunind doar 3 asociații) să devină, prin lege, forul reprezentativ al tuturor asociațiilor profesionale ale psihoterapeuților și al tuturor psihoterapeuților.

Dacă un organism profesional trebuie să reunească pe toți membrii respectivei profesii, este însă imposibil ca același organism să reunească atât persoane fizice, cât și persoane juridice.

În altă ordine de idei, a face parte dintr-o organizație profesională prin afilierea obligatorie a asociațiilor profesionale de profil aduce atingere prevederilor art.40 alin.(1) din Constituție referitor la dreptul de asociere, deoarece cetățenii nu sunt obligați să se asocieze, ci „se pot asocia liber în partide politice, în sindicate, în patronate și în alte forme de asociere”.

Prin urmare, constituirea organizației profesionale începe de la nivel național, urmând ca, la nivel teritorial, să se înființeze filiale ale acesteia, iar respectiva organizație nu poate reuni ca membri asociații profesionale, ci doar persoane fizice.

3.4. Semnalăm că, în proiect Federației Române de Psihoterapie îi sunt destinate două capitole și câteva articole din alte capitole, adică mai mult de o treime din totalul normelor.

În plus, implicarea Federației Române de Psihoterapie în ceea ce privește intrarea în profesie, formarea profesională și aplicarea sancțiunilor disciplinare, în absența unui cadru juridic precis, clar și în acord cu normele constituționale referitor la organismul profesiei de psihoterapeut, conduce la imposibilitatea aplicării și a celorlalte soluții legislative preconizate prin prezenta propunere.

4. La momentul actual, potrivit art.15 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.788/2005, **dreptul de liberă practică în domeniul psihoterapiei este atestat de Comisia de psihologie clinică și psihoterapie, care funcționează, alături de alte comisii, în cadrul Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România.**

Prin dispoziția cuprinsă la art.15 alin.(2) din aceleași norme metodologice, ținându-se cont de faptul că psihoterapia reprezintă un domeniu interdisciplinar și interprofesional, s-a prevăzut că aceasta poate fi exercitată **ca specialitate psihologică, dar competența în specialitatea psihoterapie poate fi dobândită și de absolvenți ai altor facultăți - de medicină generală (medicii psihiatri), asistență socială, filosofie, pedagogie și teologie, cu condiția completării studiilor universitare cu un pachet de discipline de specialitate** stabilit prin hotărâre a Comitetului director, precum și **a formării complementare** potrivit cerințelor prevăzute în norme.

Prin urmare, nu se întrevăd, necesitatea și utilitatea reglementării propuse, care pentru fi adoptată, presupune realizarea unor delimitări și corelări față de cea aplicabilă *de lege lata*.

5. Semnalăm că majoritatea textelor din prezenta propunere nu sunt redactate într-o manieră de natură să permită înțelegerea, interpretarea și aplicarea soluțiilor normative preconizate. Sunt încălcate mai multe norme de tehnică legislativă, iar soluțiile conținute sunt fie incomplete, fie imprecise, unele dintre ele fiind susceptibile să aducă atingere unor prevederi constituționale și ale dreptului Uniunii Europene.

6. În privința lipsei de concordanță cu prevederile dreptului Uniunii Europene, semnalăm că, textul de la **art.4 lit.b)**, pe lângă faptul că scapă din vedere resortisanții Confederației Elvețiene - care beneficiază de același regim juridic aplicabil în materia liberei circulații a persoanelor pe teritoriul altui stat, ca și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ai celorlalte state ale Spațiului Economic European (SEE) -, încalcă prevederi primare ale dreptului Uniunii Europene.

Precizăm că eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Uniunii Europene, iar aceasta presupune, în special, că *orice resortisant al unui stat membru, are dreptul de a exercita o profesie, ca lucrător salariat* - în temeiul art.45 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) - sau ca persoană care desfășoară o activitate independentă într-un alt stat membru decât cel în care a obținut calificările profesionale, fie cu titlu permanent (**ca lucrător independent**) - beneficiind de libertatea de stabilire, în temeiul art.49 TFUE - fie cu titlu temporar (**ca prestator de servicii**) - beneficiind de libertatea de prestare a serviciilor, în temeiul art.56 TFUE.

Excluderea cetățenilor UE/SEE de la vocația exercitării profesiei de psihoterapeut, în regim salariat, constituie o discriminare pe motiv de cetățenie, prohibită de dreptul primar al Uniunii, mai precis de art.18 par.1 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene - potrivit căruia, *în domeniul de aplicare a tratatelor și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate* - și de art.45 alin.(2) TFUE - potrivit căruia, *libera circulație implică eliminarea oricărei discriminări pe motiv de cetățenie între lucrătorii statelor membre, în ceea ce privește încadrarea în muncă, remunerarea și celelalte condiții de muncă*.

Pe de altă parte, precizăm că și textul de la **art.5** are o redactare contrară prevederilor art.45 TFUE și ale Acordului dintre UE și Elveția privind libera circulație a persoanelor, deoarece desfășurarea unei activități salariate de către psihoterapeutul cetățean al UE/SEE/Confederației Elvețiene trebuie permisă atât în sectorul privat, cât și în cel public.

În plus, în actuala redactare, **lit.a)** îngrădește dreptul de prestare a serviciilor de către psihoterapeutul cetățean al UE/SEE/Confederației Elvețiene recunoscut de art.56 TFUE și de Acordul dintre UE și Elveția privind libera circulație a persoanelor.

7. Așa cum am menționat deja supra cu titlu preliminar, dar și cum vom arăta mai jos, prin redactarea propusă, prezentul proiect **nu respectă prevederile art.6 alin.(1) teza I din Legea nr.24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră *„Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”*.

De asemenea, propunerea legislativă, cu toate că este foarte restrânsă, nu respectă prevederile cuprinse în aceeași lege la art.8 alin.(4) teza I – *„Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”* – și la art.36 alin.(1) – *„Actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc ...”*.

Referitor la aceste aspecte, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri, statuând că *„una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative”*, orice act normativ trebuind *„să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat”* și că *„respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție”*².

² A se vedea paragraful 35 din Decizia Curții Constituționale nr.22/2016 care trimite la Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, Decizia nr.17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 95 și 96”.

7.1. În primul rând, în ceea ce privește modalitatea de redactare și structurare a prevederilor prezentei propuneri, semnalăm că **acestea nu sunt grupate tematic, în funcție de titlul capitolului sau în cadrul aceluiași articol care vizează o anumită problematică.**

Astfel, aspecte referitoare la formarea profesională se regăsesc, atât în Cap.I, cât și în Cap.II, iar norme referitoare la exercitarea profesiei există în Cap.III, dar și în Cap.I.

De asemenea, textul de la art.5 alin.(2) prevede un principiu aplicabil profesiei de psihoterapeut, deși aceste principii sunt enunțate în cadrul art.3.

În plus, dispoziții tranzitorii sunt prevăzute atât în Cap.VII, cât și la art.20 alin.(6) din Cap.IV.

7.2. Propunerea legislativă cuprinde mai multe soluții insuficient conturate, imprecise, neclare sau incomplete.

Dintre textele care conțin, fie exprimări improprii din punct de vedere juridic, fie inadecvate stilului normativ, cu titlu de exemplu, menționăm:

- art.8 lit.a) – „normativelor în vigoare”;
- art.8 lit.b) – „să dețină... formatori”;
- 9 lit.e) – „(acum practician)”;
- art.11 alin.(1) – „pot practica în practică privată”;
- art.11 alin.(5) – „urmează a fi reglementate”;
- art.13 alin.(4) lit.c) și d) – „liberă practică ca”.

Soluții legislative imprecise sau incomplete se regăsesc spre exemplu, la:

- art.10 alin.(4) lit.b) – referitor la expresia „au absolvit formarea în psihoterapie”;
- art.10 alin.(6) – în privința tipurilor de programe de formare care ar putea fi acceptate;
- art.17 lit.c) – unde nu se înțelege cum ar putea fi protejat psihoterapeutul de federație;
- art.23 lit.c) și f) – în privința expresiilor „alte documente”/ „alte acte”;
- art.24 alin.(9)- în privința expresiei „în cazul în care legea prevede alt cvorum”, legea neputând fi alta decât prezenta propunere;
- art.25 alin.(7) – „lucrează legal”;
- art.29 lit.b) - „încheie convenții și contracte”

7.3.În privința Federației Române de Psihoterapie, pe lângă aspectele expuse supra, semnalăm că la art.1, aceasta este desemnată

„organ de conducere și acreditare a profesiei”, pe când la art.20 alin.(1) se stabilește că „este o organizație profesională”, între *organ* și *organizație* neexistând niciodată sinonimie.

7.4. Aspectele foarte importante precum cele referitoare la intrarea în profesie și la exercitarea acesteia sunt doar enunțate sau sumar prezentate, urmând să fie reglementate ulterior prin metodologii sau prin Statut - a se vedea, spre exemplu, art.11 alin.(4), art.22 alin.(2), art.11 alin.(5) sau art.13 alin.(4), ceea ce conduce la lipsa de predictibilitate a normelor.

În plus, referitor la intrarea în profesie și exercitarea profesiei de psihoterapeut, la **art.10** se prevede că o persoană trebuie să fie membru al unei asociații profesionale acreditate de Federația Română de Psihoterapie. De fapt, o persoană trebuie să fie membru al organizației profesionale naționale a psihoterapeuților, având dreptul constituțional de a se asocia, și nu obligația de a fi membru al unei asociații profesionale.

În ceea ce privește practicarea efectivă a profesiei, din redactarea **art.12 și 13** nu se înțelege dacă aceasta se poate face după acreditare sau după eliberarea autorizației de liberă practică ori dacă cele două operațiuni au același obiect.

Pe de altă parte, din textul **art.13 alin.(5)**, referitor la autorizația de liberă practică, nu se înțelege care este perioada de valabilitate a acesteia și care ar fi rațiunea pentru ca autorizația de liberă practică pentru supervisor și formator să fie eliberate pe termen nedeterminat, adică fără ca respectivele persoane să mai fie reevaluate periodic.

7.5. Referitor la **art.2**, destinat explicării sensului unor termeni și expresii, semnalăm că acesta nu respectă exigențele de tehnică legislativă, deoarece, pe lângă faptul că elementele enumerării nu sunt marcate cu litere, ci cu cifre, unele dintre acestea conțin mai multe expresii pentru care se stabilește același sens – a se vedea pct.2, 6, 8.

De asemenea, definiția preconizată la **pct.1** pentru termenul „*Psihoterapia*” este improprie unui act normativ, constituind o enunțare scolastică a aspectelor pe care le presupune psihoterapia, care se poate regăsi cel mult în instrumentul de prezentare și motivare.

În plus, expresia „Organizație Națională Umbrelă” de la pct.9 nu cunoaște accepțiune juridică, formularea fiind una colocvială, nu specifică unui act normativ. De altfel, textul nici nu desemnează o persoană juridică anume, nejustificând-se formularea unei definiții.

7.6. Referitor la **art.3**, ale cărui elemente, potrivit exigențelor de tehnică legislativă ar fi trebuit marcate cu litere, semnalăm că acesta doar enunță denumirile principiilor aplicabile profesiei de psihoterapeut, fără ca textele să fie redactate sub forma unor principii.

7.7. Precizăm că textul de la **art.4 alin.(2)** nu poate fi aplicat, deoarece cuprinde două enumerări, prima având elementele marcate cu cifre, iar a doua având două elemente marcate cu litere, dar începând cu litera b.

În plus, nu se înțelege ce s-a urmărit prin textul de la lit.c), deoarece acesta nu are o redactare adecvată unor norme, ci, fără a trimite la anumite prevederi legale care ar putea fi incidente, constituie doar o prezentare a altor prevederi.

La **alin.(3)** denumirea completă este Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord acesta fiind încă membru al Uniunii Europene.

La **alin.(4)** se folosește formularea imprecisă „recunoscut ... într-o abordare”, proiectul neconținând norme care să definească abordările vizate.

7.8. Textul de la **art.5** cuprinde norme referitoare la mai multe aspecte, norme lipsite de legătură organică între ele, contrar exigențelor de tehnică legislativă: principii, tipuri de psihoterapie, o atribuție a Federației Române de Psihoterapie, exercitarea profesiei în sectorul public și în cel privat, competențele psihoterapeutului.

În plus, la **alin.(1)** formularea este foarte generală, psihoterapeutul practic fiind obligat să respecte orice fel de normă juridică.

La **alin.(3)** se face vorbire despre protejarea prin lege a confidențialității, fără a se preciza care este această lege, norma fiind, în această redactare, lipsită de eficacitate.

Textul de la **alin.(7)** conține o afirmație – „psihoterapeutul are competențe interdisciplinare” – fără a preciza cum se probează aceste competențe și cine le constată.

7.9. Textul de la **art.6** referitor la formarea în psihoterapie este ambiguu redactat, nereieșind fără echivoc în ce constă această formare și unde se poate realiza.

Totodată, **alin.(1) lit.a)** folosește exprimarea improprie „în cadrul asociațiilor ce dețin programe de formare”, asociațiile putând, eventual, furniza, nu deține asemenea programe.

La **lit.b)** se trimite la recomandări europene, acestea însă neavând forță juridică obligatorie.

Semnalăm și inconsecvența terminologică, aceleași entități fiind denumite, la alin.(1), *asociații*, iar la alin.(2), *organizații*.

7.10. Din redactarea actuală a **art.9** nu se înțelege dacă sunt enumerate condiții pe care trebuie să le îndeplinească programele de formare sau persoanele care le urmează, pentru a putea accede în profesia de psihoterapeut.

De altfel, la **lit.e)**, nici măcar nu este prevăzută o condiție, ci se prevăd etape ale formării și o obligație neconstituțională de a deveni membru al unei asociații.

7.11. La **art.14** sunt prevăzute cazuri de revocare a autorizației de liberă practică, dar cel prevăzute la **lit.a)** este prea general, deoarece nu orice încălcare a prevederilor enunțate poate atrage revocarea dreptului de a practica profesia, unele încălcări fiind de gravitate redusă și putând fi sancționate mai ușor.

De asemenea, la **lit.b)** se prevede revocarea autorizației de liberă practică pentru cazurile în care persoana a fost condamnată definitiv pentru o infracțiune, fără a se ține cont de faptul că respectiva infracțiune poate să nu aibă nicio legătură cu profesia sau e posibil să fi fost săvârșită anterior dobândirii calificărilor profesionale și nici de faptul că e posibil să fi intervenit reabilitarea.

7.12. La **art.20 alin.(6)** se prevede în mod eronat că o federație este instituție de drept privat.

7.13. La **art.21 alin.(2)** se stabilește că Federația Română de Psihoterapie „poate constitui departamente și structuri”, fără a se preciza ce sunt acestea și ce regim juridic le va fi aplicabil.

7.14. Textul de la **art.33 alin.(5)** este confuz în privința obligațiilor pe care le prevede pentru psihoterapeuți.

7.15. La **art.35 alin.(2) lit.c)** este stabilită sancțiunea retragerii definitive a autorizației de liberă practică, fără a fi clar dacă această sancțiune este una și aceeași cu cea a revocării autorizației prevăzută la art.14 lit.b).

7.16. La **art.38**, nu se înțelege ce rațiuni au existat pentru stabilirea competenței judecătorești materiale a Curții de Apel Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, dat fiind că Federația Română de Psihoterapie nu este o autoritate publică.

Pe de altă parte, prin stabilirea unui singur grad de jurisdicție se încalcă prevederile art.21 din Constituție, referitor la accesul liber la justiție, în ceea ce privește componenta dreptului la un proces echitabil,

care presupune posibilitatea de a beneficia de o cale ordinară de atac a hotărârii judecătorești.

7.17. Norma de la **art.43**, care dispune abrogarea unor concepte, nu respectă prevederile art.65 alin.(3) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră „În vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora”.

* *
*

Având în vedere cele expuse supra, propunem renunțarea la promovarea prezentului proiect, acesta necesitând a fi reconsiderat în întregime, atât din punctul de vedere al măsurilor efective preconizate - care trebuie să fie în concordanță cu prevederile constituționale și ale dreptului Uniunii Europene - cât și din punctul de vedere al exprimării soluțiilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, în mod clar și precis, fără echivoc și corect sistematizate.

ROMÂNIA
PREȘEDINTE
dr. Dragoș VĂLCULESCU
CONSILIUL LEGISLATIV

București

Nr. 531/26.06.2013.